एवम् एतद् विनिश्चित्य ततो यौगन्धरायणः
गोपालको रुमण्वांश् च पुनर् मन्त्रम् इति व्यधुः । 118
युक्त्या लावाणकं यामः सह देव्या नृपेण च,
पर्यन्तो मगधासन्नवर्ती हि विषयो ऽस्ति सः । 119
सुभगाखिटभूमित्वाद् राज्ञश् च असन्निधानकृत्
तत्र अन्तःपुरम् आदीप्य क्रियते यदि चिन्तितं । 120
देवी च स्थाप्यते युक्त्या नीत्वा पद्मावतीगृहे,
छन्नस्थिताया येन अस्याः सा एव स्याच् छीलसाक्षिणी । 121
एवं रात्रौ मिथः कृत्वा मन्त्रं सर्वे ऽपरे ऽहनि
यौगन्धरायणाद्यास् ते प्राविशन् राजमन्दिरं । 122
तत्र एवम् अथ विज्ञप्तो वत्सराजो रुमण्वता,
देव लावाणके ऽस्माकं गतानां वर्तते चिरं । 123
स च अतिरम्यो विषयस्, तत्र च आखिटभूमयः
शोभनाः सन्ति ते राजन् अश्वघासश् च सुग्रहः । 124
बाधते तं च नैकट्यात् सर्वं स मगधेश्वरः,
तत् तत्र रक्षाहितोश् च विनोदाय च गम्यतां । 125
एतच् छ्रुत्वा च वत्सेशः समं वासवदत्तया
क्रीडिकलालसश् चक्रे गन्तुं लावाणके मतिं । 126
निश्चिते गमने ऽन्येद्युर् लग्ने च परिकल्पिते
अकस्मान् नारदमुनिः कान्तिद्योतितदिङ्मुखः । 127

Digitized by Google